

عنوان مقاله:

بررسی آزمایشگاهی اثر عدد فرود بر آبشستگی در آبشکن سرسپری جاذب مستغرق

محل انتشار:

نهمین کنگره بین المللی مهندسی عمران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسین علیزاده ارمکی - دانشجوی کارشناسی ارشد هیدرولیک دانشگاه تربیت مدرس

محمد واقفی - استادیار سازه های هیدرولیکی دانشگاه خلیج فارس

خلاصه مقاله:

در این تحقیق به بررسی توپوگرافی بستر و ابعاد چاله آبشستگی شامل عمق آبشستگی، بعد بالا دست، عرض چاله، بعد پایین دست و کشیدگی چاله در اطراف آبشکن پرداخته شده است. آزمایشات برای سه عدد فرود $0/33$ $0/3$ $0/23$ در حالت مستغرق، با قطر مصالح بستر $1/28$ میلیمتر در کانالی مستقیم با طول 11 متر، عرض $0/6$ متر و ارتفاع $0/5$ متر انجام شده است. جان آبشکن با دیواره بالا دست مجاور آبشکن زاویه 130 درجه و بال آن موازی دیواره کانال می باشد. طول جان آبشکن 9 سانتیمتر، ضخامت آن 1 سانتیمتر و طول و ضخامت بال آن نیز برابر جان بوده است. دبی جریان در این آزمایشات برابر 35 لیتر بر ثانیه بوده است. جنس دیواره کانال و آبشکن، از پلکسی گلاس بوده است. بازه زمانی آزمایشات با توجه به آزمایش زمان تعادل، 32 ساعت در نظر گرفته شده است. نتایج نشان داده است که برای این نوع آبشکن در حالت مستغرق با افزایش عدد فرود طول پشته رسوبی و ابعاد چاله آبشستگی بیشتر می شود

کلمات کلیدی:

آبشکن، سرسپری، جاذب، آبشستگی، رسوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/165902>

